

מ"ח 3290/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 3290/24

כבד השופט י' עמיית

לפני:

פלוני

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה שנייה למשפט חוזר

בעצמו

בשם המ牒:

החלטה

בקשה שנייה להורות על קיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק) בעניינו של המ牒, שהורשע בשורת עבירות אלומות.

1. ההליכים שהתנהלו בעניינו של המ牒 פורטו בבקשת קודמת שהגיש המ牒, ואפונה את הקורא למ"ח 4817/23 פלוני נ' מדינת ישראל (9.7.2023). בהתמצית, המ牒 הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שתיקף את המתלוננת, מי שהייתה בת זוגו ואם ילדיו, בשתי הזדמנויות שונות. באירוע ראשון מיום 17.1.2020 המ牒 בוט בפנים של המתלוננת, הפיילה לרצפה, דרך על בטנה ועוד, ובהמשך הטיח את ראה בקיר וחנק אותה באמצעות כריכת חולצתה סביב צוואריה. באירוע שני מיום 24.6.2020, המתלוננת יצאתה מDIRECTA וצעדה לכיוון רכבה, אז המ牒 התנגש בה כשהיא נוהג ברכבת. המתלוננת הותחה אל הקרקע, המ牒 יצא מהרכבת כשבדו סיכון והחל לדקוך את המתלוננת בחלקים שונים בגופה. המ牒 חדל ממעשי כשהגיעה למקום שכנה ונמלט באמצעות הרכבת.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

2. בית המשפט המחויז גזר על המבוקש 12 שנות מאסר לרייצוי בפועל לצד עונשים נלוים, ובעקבות ערעור שהגישה המדינה הוחמר עונשו והועמד על 15 שנות מאסר. בתוך כך, נדחה עייר ערעורי של המבוקש על הכרעת הדין ומילא נדחו טענותיו לעניין חומרת העונש. בפסק הדין בערעור נקבע, בין היתר, כי הכרעת הדין בעניינו של המבוקש היא בבחינת דבר דבר על אופניו וمبוססת על עדות המתלוננת, אותה מצא בית המשפט המחויז כעשה רושם חיובי ומהימן ביותר. גרסת המתלוננת נתמכה במספר ראיות משמעויות נוספות שגרסתו של המבוקש לא נמצאה משכנעת והוא הותר על בית המשפט רושם שלילי בגין נוכח חוסר אמיןותו ושקרים כפי שהתגלו בעודתו. כן צוטטו דבריו של בית המשפט המחויז, לפיהם טענת המבוקש כי המתלוננת נפוגעה מאדם אחר, שעימיו נילה קשר, היא "סיפור בדים שאין אלא פרי דמיונו הפורה של הנאשם...".

3. ביוני 2023 הגיע המבוקש בקשה ראשונה לקיום משפט חוזר. המבוקש, אשר יציג את עצמו, טען טענות רבות ושותות בקשר למהלך המשפט והתנהלותם של הגורמים המעורבים בו, לרבות חוקרי המשטרה, הפרקליטות, בית המשפט ובני משפחת המתלוננת, ונטען כי כל אלה קשרו קשר על מנת להרשיעו. עוד נטען, בין היתר, כי בשיחות מוקלטות ביןו לבין המתלוננת, האחרונה סתרה את עדותה, וקיימות עדויות חדשות לפיהן המתלוננת הודהה שה מבוקש לא תקף אותה. המבוקש אף הציג מכתב בכתב יד החתום לכואורה על ידי המתלוננת שבו מצין כי היא לא יודעת מי פגע בה וכי היה "כשלון של השופט".

ב恰恰לתי ביום 9.7.2023 דחיתי את הבקשה, לאחר שלא מצאתי כי מתקיימת אחת מהעלויות שבסעיף 1(א) לחוק המצדיקות קיומו של משפט חוזר. אך, קבועתי כי המבוקש לא הציג ראיות או證דות שעשויות לשנות את תוצאות המשפט לטובתו, ובוודאי לא הוציאו ראיות כאמור בעלות "אמינות לכואורת" או "משמעות סגולי" כנדרש. כמו כן, לא התרשםתי כי מתקיימות נסיבות חריגות שבהן יש לומר כי נגרם למבוקש עיוות דין כתוצאה מהרשעתו.

4. ביום 16.4.2024 הגיע המבוקש, שגם בשלב זה אינו מוצג, בקשה שנייה לקיום משפט חוזר. במסגרת בקשה זו שבען כי קיימות ראיות חדשות המעידות על חפותו, והן: תצהיר מטעם המתלוננת מאומת על ידי עורך דין, לפי דבריה בהודעותיה במשטרה ובבית המשפט אינם נכונים, היא העילה על המבוקש ונדרקה על ידי אדם אחר; מסמך רפואי מיום 11.12.2023 לפיו כמעט אירע הדקירה, לא נמצא בתיקה הרפואי של המתלוננת פניות למרפאה בין אלומות; סיכום פניה למיין מיום 20.1.2020 ממנה מסיק המבוקש כי המתלוננת פנתה מיזמתה לקבלת טיפול, שלא על רקע אלומות מצדיה; ומסמכים פיננסיים (תלוש משכורת של המתלוננת ודף מחשבון בנק) המאמתים לשיטתו של המבוקש את טענותיו כי הווכחים ביניהם לבין המתלוננת היו על רקע התנהלותה הכלכלית.

5. דין הבקשה להידחות.

נקודות המוצאת היא כי משפט חוזר הינו הליך חריג וייחודי, בבחינת "מאורע דרמטי" בתולדות התקיק (מ"ח 4875/15 ابو הלאל נ' מדינת ישראל, פסקה ח' (5.8.2015) להלן: (ענין ابو הלאל)). בסיסו של מוסד המשפט החוזר עומדת השאייפה ליצור איזון בין עקרון חקר האמת ומינעת הרשעות שווא לבין עקרון סופיות הדין (ראו למשל, מ"ח 2363/16 שליפר נ' מדינת ישראל, פסקה י' (7.8.2016); מ"ח 3489/22 חסין נ' מדינת ישראל, פסקה 2022(4.12.2022))), ואין הוא מהוות הליך ערערוי נוסף. כאשר מדובר בבקשת נוספת למשפט חוזר, האיזון יטה

לטבות סופיות הדיון ביתר שאת. עיקרון זה בא לידי ביטוי בתקנה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חזר), התשי"ז-1957 הקובעת כי "シリב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חזר, לא תוגש בקשה נוספת אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשתו שシリבו לה". תכלייתה של תקנה זו היא למנוע הגשת בקשות חוזרות ונשנות בעניינים של מי שלא השלים עם הרשעתם (מ"ח 16/3766 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ט (13.9.2016); מ"ח 285/23 צדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.1.2023)).

6. בעניינו, טענתו העיקרית של המבוקש לפיה כביכול המתלוונת חוזרת בה מגרסתה, הועלתה כבר בבקשתו הראשונה לקיום משפט חזר, כך שמדובר בבקשתו נוספת "עליה", וכבר מטעם זה אין ראה להיעתר לה. מעבר לכך, אין סבור כי בנסיבות הייחודיות של המקרה, התצהיר מטעם המתלוונת שצורף לבקשתו, מהוות מהפך בתחום הראייתי-עובדתי כנדרש לפי סעיף 31(א)(2) לחוק ומצדיק את ביטולו של הליך שהסתיים (ראו והשו לעניין ابو הلال, פסקה ח'). בהקשר זה אצין כי כבר במהלך ההליך בערכאה הדינונית, המבוקש התקשר למતלוונת בעודו מציע בין כתלי הכלאל, והקללות השיחות שמשו את המבוקש בטענתו כי גרסתה של המתלוונת עצמה מעלה ספק באשר ליזיהו וכי שדרס וذكر אותה. בית המשפט המחויז זמין את המתלוונת להעיד בשנית אחר הקללת השיחות, וגם לאחר הדברים האלה קבע כי לא מתעורר ספק ביזיהו של המבוקש וכי שביצע את המעשים. בית המשפט הוסיף וקבע כי גרסת המתלוונת כפי שהועלתה בפניו משלבת בריאות נספות התומכות בגרסתה - כגון הודיעות שליח המבוקש למתלוונת קודם לכן, היעלמות הרכב שבו המבוקש עשה שימוש, וגרסאותיהם של עדים אחרים.

עוד אזכיר כי כעולה מהכרעת הדיון, מספר עדים מסרו בבית המשפט כי המבוקש איים עליהם ועל קרוביהם, וכי המבוקש התפרק בסיוםה של אחת הישיבות על עד ואים לרצוח אותו. על אף זאת, בדיון בערעור שהתקיים בפני משפט זה, בבקשת המתלוונת כי בית המשפט יקל עם המבוקש, לטובת ילדיהם, ובאי מהדברים שנכתבו בפסק הדין: "במבט רחב, האירוע שלפנינו מותר תחשוה קשה. על לא עוזל בכפה - מוצאת עצמה המתלוונת, קרובן לא לילמות קשה בידי גרשאה, מורתחת מילדיה. הרושם הוא כי המשיב אמלל את המתלוונת משך שנים והוא מוסיף לעשות כן מבין כתלי בית הסוהר. בכל זאת, לפניו בבקשת המתלוונת כי נקל עם המשיב [...] שמענו את בקשה הנוגעת לב, אולם אין בידינו להיעתר לה...".

7. אוסף ואצין כי גם אין בנסיבות האחרים עליהם בסיס המבוקש את בקשתו כדי לתמוך בטענה לחפותו, ומכל מקום הם אינם מנחים תשתיית ראייתית ממשית להתקיימותה של עילה למשפט חזר.

8. אשר על כן, הבקשתה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ג בניסן התשפ"ד (1.5.2024).

